

ALLAH SENİ SEVİYOR

1. Yuhanna 4:8 Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir.

Dünyamız nefretle doludur. Bu salona gelmeden, bu videoyu izlemeden önce de bunu biliyordunuz. Dinlerde bile nefret görüyoruz. Bir din grubu, başka bir din grubuyla savaşıyor. Aralarında kullandıkları kelimeler kinle dolu. Her grup hâkim olmak istiyor. Makul insanlar, bu görüntülerden öğrenerek sırt çeviriyor. 'Din böyleyse istemiyoruz' diyorlar.

Dinler, Allah'ın karakterini böyle temsil ederek, Yaratıcımızın ismini lekeliyorlar. Kutsal Kitap değil, insanlar Allah'ı bu şekilde temsil ediyorlar. Kutsal Kitap ne diyor? Allah sevgidir. Karakteri, yasası, davranışı sevgidir. Hep öyleydi. Hep öyle olacaktır.

Şeytan, bir zamanlar mevki yüksek, Tanrı'ya vefalı bir melekti. Ancak kibir beslediği için doğası değişti ve Şeytan, Tanrı'nın Kutsal Ruhunu kendisine rehberlik etmemesinden dolayı sadece bencillik sergileyebiliyor. Allah'tan nefret ediyor ve bu nefreti insanlara bulaştırıyor. Ondan sonra Şeytan, bu dünyanın bütün sefaletini Allah'a yüklüyor.

Peki, Tanrı'nın gerçek karakterini görebilir miyiz? Gerçek karakterini anlayabilir miyiz?

Kutsal Kitap'ta Allah, birkaç yerde insanoğluna yönelik sevgisini dile getirdi. Yeremya kitapçığında şu ayette Rab konuşuyor:

Yeremya 31:3 Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim.

Bir de bu Yeşaya'deki ayette:

Yeşaya 43:4 Gözümde değerli ve saygın olduğun, Seni sevdiğim için, senin yerine insanlar, Canın karşılığında halklar vereceğim.

Rab, sözlerden çok, bize olan sevgisini yaptıklarıyla sergiliyor.

Yasanın Tekrarı 7:7-8 RAB'bin sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardan daha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız. ⁸ RAB size sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı; köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavunu'nun elinden sizi kurtardı.

Rab, İsrailileri sevgisi sayesinde Mısır'dan çıkardı. Güçlü oldukları için değil.

“Tamam” diyorsunuz, “Rab bir halk seçip onları sevdi. Peki, ya ben? Beni seviyor mu?”

Rab size sevgisini çok yolla gösteriyor.

Elçilerin İşleri 17:28 Nitekim, ‘O’nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O’nda varız.’ Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, ‘Biz de O’nun soyundanız.’

Rab sizi pilli bir oyuncak araba gibi yaratmadı. Siz O’nda yaşıyor ve hareket ediyorsunuz. Vücudunuz o kadar karmaşık ki, kendiliğinizden yaşayamıyorsunuz. An be an nefes almanız, düşünmeniz, hareket etmeniz için Rab size güç veriyor. Rab size o kadar yakından bakıyor ki, İsa şöyle söyledi:

Matta 10:29-30 İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanız’ın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez. ³⁰ Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.

Evet, Göklerdeki babanız sizinle ilgili her şey biliyor ve size bakıyor.

Matta 6:7-8 Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar. ⁸ Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha O’ndan dilemeden önce bilir.

Evet, siz dua etmeden önce, ihtiyaçlarını biliyor.

Mezmur 145:15-16 Herkesin umudu sende, Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin. ¹⁶ Elini açar, Bütün canlıları doyurursun dilediklerince.

Rab, bütün dünya için yeterli yemek sağlıyor. Bir yerde eksikliği varsa bu, Rabb'in değil, Şeytanın işi ve insanlığın bencilliği sebebiyledir. Hükümetler, piyasaları kontrol etmek için çiftçilere ekmeme emrini bile verirler.

Allah sevgidir. Sizi seviyor. Ancak bazen hayatımızda her şey ters gidince biz Allah'ı suçluyoruz. Bir zamanda ben böyle düşünüyordum. Güney Afrika'da okula gidiyordum. Yeni bir imanlıydım. Çok sevgili bir arkadaşım bana arabasını ödünç vermişti. Bir gün rektörlüğün önünden geçerken bir öğrenci soluna bakmadan çıkıyordu ve bana çarptı. Çocuğa çok kızdım ama birkaç gün sonra geri geri çıkarken ben arkamdaki park etmiş bir arabaya ben dokundum. Allah'tan babası tamirciymiş. "Hallederiz" demiş.

Yine çok kısa bir zaman sonra bir gün, Zambiyalı bir sınıf arkadaşım "Ne zamandır araba kullanmayı özledim, biraz bana izin verir misin arabayı kullanayım" diye rica etti. Ben de "Olur" dedim. Keşke demeseydim. Çok ciddi bir kaza geçirdik. "Dur işaretini gördüm. İçimden bir ses bana 'Dur' dedi, ama nedense durmadım" diyerek kazayı nasıl yaptığını anlattı. Sağ taraftan gelen bir arabayla çarpıştık. O araba takalar attıktan sonra durdu sürücü hanımın bize doğru yürüdüğünü hatırlıyorum. Bizim araba parçalandı. Kızım çok korktu ve ağladı. Polis gerekli işlemleri yaptıktan sonra ön tarafı tamamen parçalanmış arabaya bindik ve kampüse döndük. Bu korkunç kazayı kimsenin burnu bile kanamadan atlattığımız. Bunun acısını ve utancını üzerimden atamıyordum.

Bir zaman arkadaşşıma kazayı anlatamadım. Kısa bir zaman sonra arabayı her zaman park ettiğim yerde üzerine dev bir ağaç düştü. Araba tavanının ortasından çökmüştü. Ben de çökmüştüm artık.

İlk üç kaza hadi insan marifetiydi diyelim, ama bu dördüncü kaza? Gece herkes uyurken arabanın tepesine bir ağaç düşmesi de ne oluyor? "Allah'ım benimle derdin ne? Beni evimden yurdumdan koparıp buralara dalga geçesin diye mi getirdin?" diyerek ağlamaya başladım. Tam o sırada sevgili arkadaşım Mariki geldi. Ona derdimi anlattım. Bana, orada hayatımın dersini verdi. "Bu kazaları Allah mı organize etti diye düşünüyorsun? Hayır! Allah seni bu Şeytan işi kazalardan burnun bile kanamadan kurtarandır."

Mariki, Eyüp kitapçığında, Allah ve Şeytan arasındaki savaşta, Rabb'in bizi nasıl koruduğunu anlattı. Belki benim gibi siz de bu hikâyeyi kısmen biliyorsunuz.

Eyüp 1:9-10 Şeytan, “Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?” diye yanıtladı.
¹⁰ “Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı.

Rab, Eyüp için ne yaptı? Rab onu çitle çevirip korudu. Yani, Rab Eyüp’ü Şeytan’dan koruyordu.

Eyüp 1:11-12 Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir.” ¹² RAB Şeytan'a, “Peki” dedi, “Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma.” Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı.

Bu hikâye bizim için yazıldı. Rab, bir an için bile sizden korumasını kaldırırsa Şeytan gelip yıkmaya başlıyor. Rab Eyüp için bir sınır koymasaydı Şeytan Eyüp’ü hemen öldürürdü. Aynı şey sizin hayatınızda da geçerli. Büyük mücadelede Rab bizi her olumsuz şeyden alıkoymuyor. Ancak bir sınır tanıyor bize.

1. Korintliler 10:13 Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denemenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeye birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.

Ey sen Allah’ın çocuğu! Derdin mi var? Yalnız değilsin. Bu savaşta yaralı olan çoktur. Ancak şunu hatırla. Rab sevgidir. Rab seni seviyor. Rab seni daha kötüsünden koruyor. Allah’ın planı senin için iyiliktir.

Yeremya 29:11 Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum” diyor RAB. “Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar.

Olumsuz olayların üzerinde durmayın. Rabb’in size olan sevgisi üzerinde durun. Her dert ve gam geçecek. İsa gelecek ve sonsuza dek günahsız bir dünyada yaşayacaksınız. Şunu hatırlayın:

Yuhanna 3:16 “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.